

στενάζω (*impf.* ἐστενάζον, *f.* στενάζω, *ao.* ἐστενάξα, *pf.* ἴνυσ.; *pass. seul.* *pf.* ἐστενάγμαι) **1** *intr.* gémir : ἐπὶ τινί, τινί, sur qqn ou sur qqe ch. || **2** *tr.* gémir sur, déplorer, *acc.* [στένω].

στενακτός, ἡ, ὄν, lamentable [*adj. verb.* de στενάζω].

στενάχεσθ', *dev.* un esprit rude pour στενάχασκ(ε), **3** *sg. impf. itér.* de στενάχω.

στεναχίζω (*seul. prés. et impf.*) **1** *intr.* gémir, se lamenter || **2** *tr.* se lamenter sur, déplorer, *acc.* || *Moy.* se lamenter [στένω].

στεναχῶ (*seul. prés., impf. et ao. itér.*) **1** *intr.* gémir, se lamenter || **2** *haletier, en parl. de chevaux essoufflés* || **3** *p. anal.* gronder, bruires || **II** *tr.* se lamenter sur, déplorer, *acc.* || *Moy.* (*seul. impf. 3 pl. poét.* στεναχόντο) **1** *intr.* se lamenter || **2** *tr.* se lamenter sur, déplorer, *acc.* [στένω].

στενή, ἡς (ῆ) v. στενός.

στενό-πορθμός, ὅς, ὄν, situé sur ou près d'un détroit [στ. πορθμός].

στενό-πορος, ὅς, ὄν, au passage étroit; *subst.* τὸ στενόπορον, τὰ στενόπορα, défilé [στ. πόρος].

στενός, ἡ, ὄν, étroit, resserré; *subst.* τὸ στενόν, τὰ στενά, passage étroit, défilé; *qqf.* bras de mer, détroit; ἡ στενή, *Thc.* étroite langue de terre; *p. anal. fig.* : **1** resserré, gêné : εἰς στενὸν καθίστασθαι, *DEM.* être réduit aux extrémités, à la détresse; εἰς στενὸν συνελαύνειν, *LUC.* réduire aux extrémités || **2** chétif, mesquin, de peu d'importance || **3** *en parl. du style,* maigre, sec, pauvre || *Cp.* στενότερος (*pour* *στενφότερος; *cf.* κενός), *ion.* στενιότερος [R. στεν, resserrer; *cf.* στένω].

στενός, εὖς-οὖς (τὸ) anxiété, détresse [στενός, *cf.* στείνομ].

στενότης, ἡτος (ῆ) étroitesse [στενός].

στενο-χωρέω-ω : **1** resserrer, rétrécir; *d'ou au pass.* être à l'étroit || **2** mettre à l'étroit, à la gêne, tourmenter, *acc.* [στ. χώρα].

στενοχωρία, ας (ῆ) **1** espace étroit, resserré; *en parl. du temps,* courte durée || **2** *fig.* détresse, anxiété [στ. χώρα].

στένω (*seul. prés. et impf.*) **1** *intr.* gémir, se lamenter; *p. anal.* faire un bruit sourd, *en parl. de la mer* || **2** *tr.* gémir sur : τινά, τινός, ὑπὲρ τινος, τινί, ἀμφὶ τινί, ἐπὶ τινί, sur qqn ou sur qqe ch.; τινά τινος, sur qqn au sujet de qqe ch. [R. στεν, gémir; *cf.* στενάχω, στένος, etc.].

στενωπή, ἡς (ῆ) c. στενωπός, *subst.* [v. le suiv.].

στενωπός, ὅς, ὄν, étroit, resserré; *subst.* ἡ στενωπός (s. e. ὁδός) passage étroit, *particul.* : **1** rue étroite || **2** étroit sentier (à la rencontre de trois routes) || **3** détroit, bras de mer [στενός].

Στεπτήριον, ου (τὸ) la Fête des couronnes, en l'honneur d'Apollon, à Delphes [στέφω].

στέργθρον, ου (τὸ) amour [στέργω].

στέργημα, ατος (τὸ) philtre amoureux [στέργω].

στέργω (*impf.* ἐστεργον, *f.* στέρζω, *ao.* ἐστερξα, *pf.* 2 ἐστόργα; *pass. ao.* ἐστέρχθην, *pf.* ἐστέργμαι) **1** aimer tendrement, chérir || **2** se contenter de, se résigner à, supporter : τινά, qqn; τι, qqe ch.; ἐπὶ τινί, ἐν τινί, *m.*

sign. ; avec εἰ ou ἐάν; avec un *part.* se résigner à, se contenter de; *abs.* se résigner, consentir; *particul.* consentir à pardonner || **3** désirer, souhaiter.

στερεός, εἰσα, ἔν, part. ao. 2 pass. de στερέω.

στερεός, ἄ, ὄν : **1** ferme, dur || **2** *p. suite,* robuste, vigoureux || **3** solide, substantiel || **4** *en mauv. part.* dur, cruel || **5** opiniâtre, obstiné : *fig.* στ. ἀμάρτημα, *SOPH.* faute produite par l'obstination || *Cp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος [*p.* *στερίος, de la R. Στερ, être solide, être dur; *cf.* στερρός, *lat.* sterilis].

στερεότης, ἡτος (ῆ) solidité, fermeté [στερεός].

στερεό-φρων, ὢν, ὄν, gén. οἰος, au caractère rigide [στερεός, φρήν].

στερεόω-ω, fortifier; au p. iss. devenir fort [στερεός].

στερεώ-ω (*f.* στερίσσω, *ao.* ἐς ἐρήσα, *pf.* ἐπέρηκα; *pass. f.* στερήθσομαι, *f. 2* στερήσομαι, *ao.* ἐστερήθην, *pf.* ἐστέργμαι, *pl. q. pf.* ἐστερήμην, *f. ant.* ἐστερήσομαι) priver, spolie : τινά τινος, qqn de qqe ch.; *d'ou au pass.* être privé : τινος, de qqe ch. [R. Στερ, être solide, être dur; *cf.* στερός].

στερέωμα, ατος (τὸ), *t. de math.* τὰ στερέωματα, les corps solides [στερεώω].

στερεῶς, adv. solidement, fermement; *fig.* durement [στερεός].

στέρησις, εως (ῆ) **1** privation, spoliation || **2** *t. de rhét.* ou de *log.* privation, négation [στερέω].

στερητικός, ἡ, ὄν, privatif [στερέω].

στερῶσκω (*seul. prés.*) priver, spolie; *d'ou au pass.* être privé de, *gén.* [στερέω].

στέριφος, ἡ, ὄν : **1** solide, ferme, dur || **2** stérile (*femme*) || *Cp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος [στερεός, *cf.* στερρός].

στερκτικός, ἡ, ὄν, porté à aimer, aimant, avec le *gén.*; τὸ στερκτικόν, *PLUT.* la tendresse [στέργω].

στερκτός, ἡ, ὄν, digne d'être aimé [*adj. verb.* de στέργω].

στερνο-κοπέομαι-οῦμαι, se frapper la poitrine en signe de deuil [στ. κόπτω].

στερνο-κτυπέω-ω, c. le préc.

στέρνων, ου (τὸ) **1** poitrine de l'homme et de la femme || **2** poitrail des chevaux, des brebis || **II** *p. ext.* poitrine comme siège du cœur, des sentiments, des affections, *d'ou* cœur [R. Στερ, étendre, déployer; v. σόρνυμι, στερώννυμι, *lat.* sterno].

στερνο-τυπέομαι-οῦμαι, c. στερνοκοπέομαι. **στερνο-τυπία, ας (ῆ)** action de se frapper la poitrine [στ. τύπτω].

στερνοῦχος, ὅς, ὄν, à la large poitrine [στ. ἔχω].

στέρομαι (*seul. prés., impf. et fut.*) être privé de, *gén.* [*cf.* στερέω, στερίσκω].

σπεροπή, ἡς (ῆ) **1** éclair || **2** leur éclatante, éclat [*cf.* σπεροπή, ἀσπεράη].

σπεροπ-ηγεράτα (ὁ) l'assembleur d'éclairs (*cf.* νεφεληγερέτα) [σπεροπή, ἀγείρω].

στέροψ, ὅπος (ὁ, ῆ) brillant comme un éclair [*cf.* σπεροπή].

στερρός, ἄ ou ὅς, ὄν, solide, c. à d. **1** ferme, consistant || **2** rude || **3** *fig.* ferme, inflexible